

Palstateksti

Kahleet murtuvat!

Siihen aikaan kuningas Herodes otatti kiinni muutamia seurakunnan jäseniä kiduttaakseen heitä. Hän mestautti miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen. Nähtyään sen olevan juutalaisille mieleen hän vangitutti Pietarinkin. Silloin olivat happamattoman leivän päivät. Annettuaan pidättää hänet Herodes panetti hänet vankilaan ja jätti hänet neljän nelimiehisen sotilasryhmän vartioitavaksi, aikoen pääsiäisen jälkeen asettaa hänet kansan eteen.

Kun Pietaria näin pidettiin vankeudessa, rukoili seurakunta lakkaamatta Jumalaa hänen puolestaan. Yöllä sitä päivää vasten, jona Herodes aikoi viedä Pietarin oikeuden eteen, tämä nukkui kahden sotilaan välissä kaksilla kahleilla sidottuna. Lisäksi vankilan ovella oli vartiomiehiä. Silloin Pietarin edessä seiso Herran enkeli, ja huoneessa loisti valo. Enkeli sysäsi Pietaria kylkeen ja herätti hänet sanoen: "Nouse nopeasti." Kahleet putosivat hänen käsistään. Enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja sido paula-anturat jalkaasi." Hän teki niin. Vielä enkeli sanoi: "Heitä viitta yles ja seuraa minua." Pietari lähti ja seurasi häntä. Hän ei tiennyt, että se, mikä tapahtui enkelin toimesta, oli totta, vaan hän luuli näkevänsä näyn.

He kulkivat ensimmäisen ja toisen vartion läpi ja tulivat rautaportille, joka johti kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja he lähtivät kulkemaan erästä katua pitkin. Yhtäkkiä enkeli erkani hänestä. Silloin Pietari tajusi tilanteen ja sanoi: "Totisesti, nyt minä tiedän, että Herra on lähettänyt enkelinsä ja pelastanut minut Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä juutalaisten kansa on odottanut."

Päästyään tästä selville hän kulki Marian, Johanneksen äidin, taloa kohti, sen Johanneksen, jonka lisänimi oli Markus. Siellä oli monta koolla rukoilemassa. Pietarin kolkuttaessa eteisen ovea tuli siihen Rode-niminen palvelijatar kuulostamaan. Tunnettuaan Pietarin äänen hän ei iloisissaan avannut porttia, vaan juoksi sisään kertomaan Pietarin seisovan eteisessä. He sanoivat hänelle: "Sinä houraillet." Hän vakuutti puheensa todeksi. Niin he sanoivat: "Se on hänen enkelinsä." Pietari jatkoi kolkuttamistaan. Avatessaan oven he näkivät hänet ja hämmästyivät. Viitaten kädellään heitä vaikenemaan hän kertoi heille, kuinka Herra oli tuonut hänet ulos vankilasta, ja sanoi: "Ilmoittakaa tämä Jaakobille* ja veljille." Pietari lähti pois ja meni toiseen paikkaan. [*Tämä Jaakob oli Jeesuksen velipuoli ja Jerusalemin seurakunnan johtava vanhin.]

Päivän koittaessa sotilaille tuli kova hätä siitä, mitä Pietarille oli tapahtunut. Kun Herodes oli haettanut häntä eikä löytänyt, hän tutki vartioita ja käski viedä heidät rangaistaviksi. Sen jälkeen hän meni Juudeasta Kesareaan ja oleskeli siellä. Apt.12:1-19[*JKR]

– Kertomuksemme tekstissä on hyvin ihmeellinen Jumalan voiman osoitus vapautuksesta pahimmista kahleista ja tarkimmista vartiotoimista! Ajattelepa kaksia kahleita, neljää vartiomiestä ja jokaisella ovella olevaa vartijaa sen lisäksi, että ne ovat vieläpä lukittuja! – Sen keskeltä kävelee Pietari, avoimista ovista, ilman kahleita, ilman yhdenkään vartijan siihen puuttumatta ulos vapauteen! Jopa pääportin kerrotaan auenneen itsestään, aivan, kuten nykyään saatamme nähdä tavaratalojen ovien avautuvan ihmisten niistä kulkiessa. – Niin ihmeellinen oli Pietarin vapautus,

etteivät hänen ystävänsäkään olleet uskoa silmiään ja korviaan! – Siinä Pietari kuitenkin oli, ilman kahleita ja kiinniottajiaan!

Haluan verrata Pietarin vapautusta oman elämämme kahleisiin. Ne eivät välttämättä ole samanlaisia kahleita, mutta ovat hyvin usein sitovia ja elämää rajoittavia tekijöitä. Toisinaan kysymys saattaa olla synninkahleesta, johon uudelleen ja uudelleen lankeaa. Ihminen saattaa tuntea täydellistä heikkoutta, jopa niin, ettei hänellä ole enää edes voimaa ja tahtoa päästä vapauteen. Silloin ei jaksa uskoa, kuten Pietarin ystävätkään eivät uskoneet vapautukseen, kunnes näkivät Herran työn tuloksen. He kyllä palavasti rukoilivat, mutta hämmästyivät suuresti, kun Jumala vastasi!

Vapautukseen johtava tie löytyi rukouksesta ja keskinäisestä yhteydestä. Lisäksi voimme tuntea Pietarin antautuneisuuden evankeliumin palvelukseen kutsuttuna apostolina. Voimme vain kuvitella Pietarin mietteitä tarkoin vartioidussa tyrmässä, kuinka hän Taivaallista Isää kiittäen armonsa osallisuudesta, painaa päänsä kylmää vankisellin lattiaa vasten ja nukahtaa rauhalliseen uneen Jeesuksen läsnäolossa. Pietarin havahtuessa hereille, kestää muutaman sekunnin tajuta, että nyt täytyy kiireesti lähteä kohti vapautta ja tulevia haasteita. Kovin oli ihmeellinen vapautus ja pääsy ohi vartioiden ja lukittujen ovien!

Haluan tänään uskoa samaan Jumalaan, joka vapautti Pietarin vankeudesta. Tiedän, että vieläkin voimme kokea kahleiden katkeamista Jeesuksen rakkaassa nimessä. Ehkä saatat tuntea itsesi istumassa elämäsi vankityrmässä, langenneena ja uupuneena itesyytösten raiskatessa sieluasi. Saatat tuntea ihmisten syytökset, sielunvihollisen syytökset ja itsekin todistat syyllisyyttäsi, mutta JEEBUS on eri mieltä! Hän on tullut tuomaan vapautuksen kahleista ja syyllisyyksistä! Hänen syvä tahtonsa on armahtaa sinua!

On suurenmoista julistaa vangituille vapautusta, armonsanomaa ja Jumalan suurta rakkautta ja hyvää tahtoaan ihmisiä kohtaan. Pietari havahtui näkemään, että hänen kahleensa olivat jo rikki. Tie vapauteen oli selvä ja hänen täytyi vain lähteä liikkeellä ja astua ulos vapauteen. – Tiesitkö, että **Jeesus on jo murtanut kaikki sinunkin kahleesi?** Kaiken synnin ja vääryyden valta, joka niin herkästi meitä kietoo ja sitoo, on jo kukistettu! Voitto on saatu ja sinullakin on **täysi oikeus astella vapauteen!** Jeesuksen nimessä, Hänen kertakaikkisessa uhrikuolemassaan, maahan vuodatetussa veressä ja Hänen ylönousemuksessaan on sellainen voima, ettei mikään mahti maanpäällä, alhaalla helvetissä tai ylhäällä taivaassa voi sitoa sinua synteihisi. **Sinut on ostettu vapaaksi** ja tuo lunastus on voimassa joka hetki!

Havahtuessasi näkemään murretut kahleet, saatat tuntea niiden painon, niistä syntyvät äänet ja niiden vaikuttamat pelottavat ja masentavat tuntemukset, mutta tiedä, että ne ovat jo murretut! Kahleesi ovat jo katkaistut ja ovet avautuneet kulkeaksesi täydelliseen Jumalan lasten vapauteen!

Katsellessani elämäni heikkouksia ja lankeemuksiani - ja kohdatessani niitä, julistan sydämeeni elävän Jumalan Sanoja. **Haluan luoda toisenlaisia näkymiä Jumalan Sanalla**, kuten Jumala loi Sanallaan koko maailmankaikkeuden. Sydämessäni julistan vapautusta kahleista ja uskossa haluan luoda katseeni uskon alkajaan ja sen täydelliseksi saattajaan, Jeesukseen Kristukseen. ([Hepr.12:2](#)) Ihmeellinen on voima Jumalan sanassa! Aivan, kuten Jeesus kiusattuna vastasi, "*kirjoitettu on*," saamme mekin toimia turvaten Sanan lupauksiin ja sen tuomaan Jumalan muuttavaan voimaan!

"Jumalan sana on elävä ja voimallinen, terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka. Se tunkee läpi, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet ja ytimet, ollen sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija." Hepr.4:12[*JKR]

Kahleet ovat jo katkenneet, ovet ovat jo auenneet! Kulje tie vapauteen, Jeesuksen rakkaassa ja Pyhässä nimessä! Anna Sanan vaikuttaa sydämessäsi, ota se suuhusi ja käytä se voimaksi vastustaessa syntiä. ([Room.10:8](#)) - Vieläpä muistutan kahleita murentavasta voimasta, nimittäin suuresta ja ihmeellisestä **Jumalan armosta!** Sen avulla **sinulla on lupa sanoutua synnistä ja sen otteesta irti**, - ennen syntiä, synnissä, tai lankeemuksen jälkeen. Tämän iankaikkisen armon ulottuvuus tulee sinne, missä synti on suureksi tullut.

"Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suurensi. Missä taas synti on tullut suureksi, siinä armo on tullut ylen runsaaksi." Room. 5:20[*JKR]

Se tarkoittaa, että meille on tullut "*armo avuksi oikeaan aikaan*," ([Hepr.4:16](#)) eli juuri silloin, kun sitä eniten tarvitaan. - Ajattelen synnistä siten, että vaikka

kompuroisin ja epäonnistun, en sydämessäni mielisty ja rakasta syntiä. Inhoan sitä, että lankean ja siksi **sanoudun synnistä irti**. Julistan kahleilleni murentumista, täysin tietoisena siitä, että Jumala voi kyllä minut vapauttaa turmeltuneesta olemuksestani niin halutessaan. Siihen asti otan armon avuksi oikeaan aikaan taistelllessani syntiä ja saastaisuutta vastaan.

Paavali, tuo Jumalan suuri soturi ja apostoli, taisteli myös turmeltunutta olemustaan vastaan. Hän oli rukoillut, että paha erkanisi hänestä, mutta Jumala oli vastannut hänelle sanoen; "**arrossani on sinulle kyllin.**" ([2.Kor.12:9](#)) - Juuri tämä sama armo murentaa sinunkin kahleesi, paholaisen syytökset, lähimmäistesi halveksivat vihjailut ja juuri tämä armo tekee heikosta väkevän! Enhän minä ole väkevä, **vaan Jumalan armo minussa!** - Kiitos Herralle!

Tule sinäkin heikkouksinesi **Jeesuksen luokse**. Näytä Hänelle murretut kahleesi ja kerro, että haluat päästä niistä irti. Kiitä Jeesusta siitä työstä, minkä Hän on edestäsi tehnyt. Hän on jo katkaissut kaikki kahleesi ja **valmistanut poispääsyn** lankeemuksista ja syntien vaikutuksista. Anna Jeesuksen ja Hänen armonsa osallisuuden vallata sydäntäsi ja eräänä päivänä huomaat Hänen vaikutuksensa ja jälkensä elämässäsi.

Jeesus tuli Nasaretiin, jossa Hänet oli kasvatettu. Hän meni tapansa mukaan sapatinpäivänä synagogaan ja nousi siellä lukemaan. Hänelle annettiin profeetta Jesajan kirja. Hän avasi sen ja löysi kohdan, jossa oli kirjoitettuna: "Herran Henki on minun päälläni, sillä Hän on voidellut Minut julistamaan evankeliumia köyhille. Hän on lähettänyt Minut saarnaamaan vangituille vapautusta, sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen ja julistamaan Herran otollista vuotta." Luuk.4:16-19[*JKR]

